

Berg: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Trier) forekommer mig at være noget streng i sin Dom over os, det lille Mindretal, mene de jo kun, vi ere, som ville stemme imod Ministeriet og dets Forslag ved denne Leilighed. Han sagde, at det var kun et Slag i Luften, en tom Demonstration, en Ting, der ikke havde Noget at betyde. Jeg spørger det ærede Medlem, hvorledes han saa kort Tid i Forveien i sin Tale kunde sige, at Folkethingets Beslutning var en Høiesteretsdom, der gjaldt, og dog mene, at denne Beslutning, der her kunde fattes, hvis det ærede Medlem og hans Meningsfæller gik med til den, var en tom Demonstration, et Slag i Luften. Jeg mener nu, at hvis det ærede Medlem gik med til denne Protest mod Ministeriet, denne Fornektelse af Ministeriets provisoriske System, som Forkastelsen af dette Forslag betegner, vilde det være et Udtryk i alt Fald for de 4,200 kjøbenhavnske Borgere, som han repræsenterer her, og noget Lignende vilde jo i lignende Forhold gjælde for os Allesammen. Men jeg begriber ikke, paa hvilket Standpunkt ærede Almindelig-Valgkredsmedlemmer staa, naar de tro, at en Indsigelse, en Beslutning af de folkevalgte Repræsentanter, endogsaa saa umiddelbart efter, at den almindelige Valgret er benyttet, kan være en tom Demonstration, et Slag i Luften. Jeg meente, at det var en Williestilkiendegivelse, en frisk Williestilkiendegivelse af den almindelige Valgrets-Befolkning, som vilde have en ganske særegen Betydning. Det ærede Medlem mener — om han nu har faaet det at vide af det ærede Medlem fra Leire (Holstein) eller ikke, veed jeg ikke — at det vilde ikke have nogen nyttig Indflydelse. Jeg veed ikke, gennem hvilke Forbindelser ærede Medlemmer have overbevist sig derom. Selv om de nu paaftaa, at en Uttring af Folkets Willie gennem dets Repræsentanter, der gaar i Retning af at staa dette Forslag ihjel, altsaa den bestemteste Modstand, der kan ydes imod det provisoriske Ministerium, ikke har nogen Betydning, hvor have de saa faaet at vide, at det ikke har nogen Betydning for Regjeringen eller iøvrigt for vore Modstandere? Den Forklaring, der er fremkommen her i Debatten, at vi vilde blive hjemsendte til Oktober, har jeg ikke rigtig forstaaet, hvor de have faaet fra. Det var onskeligt at faae at vide, gennem hvilke Forbindelser de ere komne til sikker Kundskab derom. Dernæst at vi absolut skulle faae det 10de Tjantsprovisorium inden Aften, hvis vi nu staa dette Forslag ihjel, det veed jeg heller ikke, hvorfra de Herrer vide. Jeg veed, at den Slags Taler kan ethvert

provisorisk Medlem sige med lige saa stor Ret som det ærede Medlem, og mig forekommer det unegtelig, at enhver Sætning, der saaledes kommer frem for at advare mod at protestere imod dette Ministerium paa dette Hovedpunkt, i Virkeligheden er en Advarsel, der er provisorisk i sit Indhold. Jeg kan heller ikke skjønne rettere, end at det Forbar, der er ført for at vedtage dette Forslag, er ført saaledes, at selvfølgelig baade Regjeringen og dens Tilhængere her i Salen Sætning for Sætning ere glade ved det, og derfor tie stille og lade ærede Medlemmer, der staa paa den Side, føre Ordet for det. Jeg tvivler heller ikke om, at de nok skulle stemme sammen, og at den Forklaring om, at man gjør Høire en Tjeneste ved at forkaste Forslaget, ikke holder Stik. Thi hvis det var en Tjeneste, havde den ærede Ordfører (Korsgaard) Ret i dette, som i alt Andet, hvad han har sagt i denne Sag, og jeg skal indstyre den Parenthes, at der er heller ingen af de ærede Medlemmer paa den anden Side, paa Regjeringspartiets eller paa Flertallets Side, der har søgt at rocke et eneste Ord eller en eneste Sætning af, hvad vor Ordfører, det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds (Korsgaard) har sagt — (Højmark: Er han Ordfører?) ja, Ordfører for os — paa vore Vegne. Altsaa, jeg giver den ærede Ordfører (Korsgaard) ogsaa Ret deri, at de Herrer ikke kunde have talt sikkrere fra Høires og Regjeringens Standpunkt og været dem mere til Behag, end de have gjort, og at dersom det havde været til Høires Fordel eller i Regjeringens Interesse at faae vort Forslag vedtaget, saa skulde de nok have stemt med os nu om kort Tid. Men de skulle nok, faae vi at se, stemme sammen med de andre Herrer. Naar der anvendes den Kampmaner, der gaar ud paa at tale om Lovparagrafer, men at lade Provisorierne fra 1ste April til 1ste April hvile aldeles nantastede, saa vil det ærede Medlem indrømme mig, at skal det være et Slag i Luften at forkaste det foreliggende Forslag, vilde det ogsaa være et Slag i Luften at forkaste det Forslag, som det ærede Medlem fra Leire indbragte, thi det var i Indhold og Motiver ganske det Samme, og der staaer Mening mod Mening: Regjeringen staaer med sin Mening støttet af Høiesteret, og en Del af Medlemmerne i Folkethinget staaer med deres Mening. Er det ene et Slag i Luften, saa er det andet det ogsaa, og Ministeriet sidder vedblivende ganske rolig paa sit Provisorium — det er det, der kaldes at gjøre skarp Front mod Provisorismen. Jeg blander mig ikke i Forholdet mellem ærede Medlemmer og deres Bølgere. Jeg havde den Mening, at man ikke har for-